खस्तीति वदेत्। ततो ष्ट्रयोत्मर्भवन्मन्द्रोचेन खखरह्योक्तश्रावादिग्रेषं कस्म समाप्येत्। ततः सदस्यद्विणां दस्वा व्याङ्गतान् वस्त्र-मास्यादिभः पूजयेत्। सामगस्वेदिदानीं बस्त-चोनाचार्यसदस्येथो बासग्येथो द्विणां ष्ट्रयोत्सर्भयो बासग्येथो द्विणां ष्ट्रयोत्सर्भयो बासग्येथो द्विणां ष्ट्रयोत्सर्भयद्वात्। अन्यवेदी तु खखरह्योक्त-रीखा यथास्थानं द्विणां ष्ट्रयोत्सर्भवद्वात्। श्रृदस्तु यजुर्वेदिवत् सर्वं क्र्यात्। किन्तु मन्त्र-पाठं बासग्येन कारयेत्। दीनानाथादींस्य वस्त्रावाद्येस्तोषयेदिति॥" ॥ इति श्रीचन्द्रभोखर-वाचस्रतिभट्टाचार्य्यवर्चितः चन्द्रनाङ्कितयेनु-दानसविधिप्रयोगः समाप्तः॥

चन्दनपृथं, ज्ञी, (चन्दनिमव सुगन्ध पृथं यस्य।) जवङ्गम्। इति राजनिधैग्टः॥

चन्दनभारिवा, स्त्री, (चन्दनगोपी भारिवा। भाकपाधिवादिवत् समासः।) भारिवाविभेषः। इति राजनिधेगृहः॥

चन्दनसार:, पुं, (चन्दनस्थेव सारो यस्य ।) वच-चारम् । इति राजनिर्धग्रह:॥

चन्दना, खी, (चन्दयित खाङादयित खगन्या-दिनेति। चिद् ङादे+ सिच् + युच्। ख्वियां टाप्।) शारिवाविशेष:। इति राजनिचेग्ट:॥ नदीविशेष:। सा तु मधुखान्याखनगरसमीपे प्रसिद्धा॥

चन्दनाचलः, पुं, (चन्दनस्य चन्दनोत्पादको वा अचलः। चन्दनाकरः पर्वत इत्यर्षः।) मलय-पर्वतः। इति जटाधरः॥

चन्दनात्रः, पुं, (चन्दनस्य चन्दनीत्पादको वा च्यत्रः पर्चतः।) मलयपर्चतः। इति चिकार्षः-प्रेषः॥

चन्दनी, खी, (चन्दयति आक्वादयति जनादिहाने-नेळ्ये:। चन्दन + डीष्) नदीविश्रेष:। इति मेदिनी। ने। ६०॥ (यथा, गी: त्रामायगे। ४। ४०। २०।

"तिचरां कुटिलाचेन चन्दनीं चापगांतथा॥") चन्दनीया, ख्ती, (चन्द्यते दीप्यतेग्नया। चिद् + करणे खनीयर।) गोरोचना। इति राज-निर्धेष्टः॥

चिन्दरः, पुं, (चन्दिन हुध्यन्ति लोका येन। चित्र इत्ति + "इविमदीहि।" उर्या । १।५१। इति किरच्। चन्द्रः। इन्ह्ती। इति मेदिनी। रे।१५२॥

चन्नं, क्री, (चन्दित हीप्यते इति। चिहि+ "स्मायितचीति।" उगां। २। १३। इति इत्।।) स्वर्षम्। चुक्रम्। इति राजनिष्येष्टः॥ (उत्त-विशेषः। यथा, उत्तयन्त्रे।

"हिजवरगण्युगस्पधाय परिकलय कर-मथनगण्युगलमिष्ट गन्ध्युगमपि वितर। फिल्मिणितमिति चन्द्रमिरिमिति इस्सुत सकलकविञ्जलक्ट्रयमोदकरमवतनुत॥")

चन्द्रः, पुं, (चन्दयति बाज्ञाहयति चन्दति हीप्यते इति वा। चन्द + "स्फायितचीति।" उत्थां।

२।१३। इति रक्।) देवताविश्रीय:। चाँद इतिभाषा। तत्पर्याय:। हिमांशु:२ चन्द्रसा:३ इन्द्र: ४ जुसुदवान्यवः ५ विधुः ६ सुधां यः ० मुमांमु: चोषधीम्: ि निम्रापति: १० चन:११ जैवाहकः १२ सोमः १३ म्लीः १८ स्ट्रााङ्कः १५ कलानिधि: १६ द्विजरान: १० प्राप्यद: १८ नचत्रेशः १६ चपाकरः २०। इत्यमरः। १।३।१३-१८॥ दोषाकर: २१ निग्रीथिनी-नाय: २२ प्रक्रीप्र: २३ एणाङ्क: २४ प्रीत-रिधाः २५। इति यत्थान्तरम् ॥ समुद्रनवनीतः २६ सारस: २७ खेतवाहन: २८ नच चनेमि: २८ उडुप: ३० सुधास्ति: ३१ तिथिप्रणी: ३२ व्यमित: ३३ चिन्दर: ३४ चिनाटीर: ३५ पच-घर: ३६ अज: ३० नभस्रमस: ३८ राजा ३८ रोहिसीप: ३१ अजिनेत्रन: ३१ पत्तन: ३२ सिन्धुजना ४३ दशाश्वः ४४ इरचूड़ामणि: ४५ मा: ४६ तारापीड़: ४० निश्चामिण: ४८। इति जटाघर:॥ न्द्रगलाञ्क्न: १६ दर्भविषत् ५० क्रायान्द्रगधर: ५१ यहनेमि: ५२ दाचायणी-पति: ५३ लच्चीसच्च: ५९ सुधाकर: ५५ सुधाधार: ५६ भीतभातु: ५० तमोहर: ५० तुषारिकर्गः ५६ इरि: ६० हिमदाति: ६१ डिजपति: ६२ विश्वसा ६३ ख्रस्तदीधिति: ६8 हरियाङ्गः ६५ रोहियोपतिः ६६ सिन्धुनन्दनः ६० तमोनुत् ६८ एमतिलकः ६८ कुमुदेगः ७० चौरोदनन्दन: ७१ कान्त: ७२ कलावान ७३ यामिनीपति: ७४ सिप्र: ७५ न्हगपिष्ठ: ७६ सुधानिधि: ७७ तुङ्गी ७८ पत्त्वनमा ७६ चन्दः ८० अञ्चिनवनीतकः ८१ पीय्वमचाः ८२ भौतमरीचि: प्रभीतलः प्र। इति भ्रव्हरहा-वली ॥ चिनेचच्डामिशः प् अचिनेचभूः प् सुधाङ्गः ८० परिज्ञाः ८८ वलचगुः ८६ तुङ्गी-पति: ६० यज्वनाम्यति: ६१ पर्व्वधि: ६२ स्रोदु: ६३ जयन्तः ६४ तपसः ६५ खचमसः ६६ विकसः ८७। इति चिका खप्रीय: ॥ दश्वाजी ६८ खेत-वाजी ६६ अस्तदः १०० कौसदीपतिः १०१ क्रमुदिनीपति: १०२ भपति: १०३ दचनापति: १०४ क्योघधीपति: १०५ कलास्टत् १०६ प्राप्त-सत् १०७ रसस्त् १०८ क्रायासत् १०८ अचि-हग्जः ११० निम्नारतम् १११ निम्नाकरः ११२ अन्दत:११३ खेतब्ति:११४। इति हेमचन्द्र:। २ । १६ ॥ 🗯 ॥ तस्योत्पत्तियंथा,---"ब्रह्मणी मानसः पुत्रस्विनाम महातपाः। सष्टुकामः प्रजा वत्स ! तपस्तेषे सुदुखरम् ॥ जीशि वर्षसहसाणि दिवानीती ह नः श्रुतम्। जर्इमाचक्रमे त्खारेतः सोमलमीयिवत्॥ नेचाभ्यां तस्य सुस्राव दश्रधा द्योतबह्यः। तं गभे बचाणादिष्टा दश्र देखो दधुरिशः॥ संग्रहेव सहाराज ! नैव ताः समग्रह्मवन् । यदा न धार्मे भक्तास्तस्य गर्भस्य ता दिश:॥ ततस्ताभि: सच्चेवासी निपपात वस्तस्यराम्।

पतितं सीममालीका ब्रह्मा लोकपितामहः॥

रष्यमारोपयामास लोकानां चितकास्यया।
स तेन रथमुख्येन सागरान्तां वसुन्दराम्॥
चि:सप्तक्रले। दृष्टिकोव्कारयनं प्रदृष्टिकाम्।
तस्य तत्वावितं तेजः पृथिवीमन्वपदात॥
तेनोषधः समुद्धृता याभिः सन्यार्थते जगत्।
स लखतेजा भगवान् बस्तका विद्वतः स्वयम्॥"
तस्य चीक्षलपूर्णलयोः कालो यथाः,—
"कृष्णायभीदिनादूर्वं यावक्कुक्कायभीदिनम्।
तावत् कालं प्रशी चीकः पूर्णस्तनोपरि स्टतः॥"
इत्यमिषुराक्षे च्योतः प्रास्तम्॥

चन्द्रः

तस्य चयर्राह्वकारणं यथा, पाद्मी सर्गाखाडी। "अश्विचादासु दचस्य उपयेमे सुता विधु:। रोहिएयामेव सततं बहुप्रेमा रराम ह ॥ हष्टा तदितरास्ताच तप्ताः पितरमन्वन्। असाकं कामदस्तात! जामाता तव रोहिंगीम्। रमयत्येव सततं तेन तमा वयं प्रितः।॥ तत् श्रुवा चाप्रियं दच: सीममाह भजख भी:। प्रेन्ता समेन सर्वास्तं दुचितृमीम मानद !॥ जरहे तहचो नैव सीम: सप्रेम रोहिकीम्। तदेव रसयासास शुला दच सकोप ह ॥ श्राप ते न भविता ह्यपत्यं सहचीरितगः। यद्माणा च परियक्ती भव लं ची खरेतक: ॥ अधचयमिते तसिन् मर्जास्ताः सहिताः स्थियः। पितरं भरणं प्राप्ता: चीयते न: प्रति: पित: ।। न वयं तेन वर्तामी विना सुखनिराकता: ॥ उवाच दचला: सर्वा: शापी मे नान्यया भवेत्। मासमध्ये पचमेनं वहुतां स क्रमेख वै॥ चयं क्रमेख प्राप्तीतु पचमेकं व्यवस्थया। रवं भागं वरचीव दहावसी व्यवस्थया॥ तथेव राजते योन्ति चयरही द्वदिष्ट: ॥" स च गौरवर्णः वायुकोणकीवैध्यजातिसत्त्वगुग-कर्नटराशिन्दगशिरोनच चरौधलवणरममुका-गौरिकादिधातुसर्पाणामधिपति:। आर्दभूमि-चारी तपखी अपराह्मकाचे प्रवतः संयूपकतिः स्मुलो युवा सुभग्रहः सुभाभस्। इति ताजक-जातकादय:॥ अर्डाटून: ग्राग्री पाप:। इति समयान्दतम्॥ 🕸 ॥ कर्पूरम्। खर्णम्। (यथा, ऋग्वेदे।१।१८१।१२। [वचन्द्रय:॥") "उतनः सुदोक्षा जीराश्वो होता मन्त्रः ऋग-जलम्। कास्पिलः। इति मेदिनी। रे३१॥ डीप-विश्रेष:। इति ग्रब्दमाला॥ विसर्ग:। इति तन्त्रम् ॥ कमनीय:। मेचक:। सतु वर्ष्टचन्द्रक:। इति हेमचन्द्रः॥ रत्तर्जतम्। तत्तु शोणस्ता-फलम्। (योगोक्ते ड्रानाड्री। यथा, इटयोग-प्रदीपिकायाम्।२।०। "वहपद्मासनी योगी प्रार्णं चन्द्रेश पूर्यत्॥"

तङ्का ॥) स्राज्ञादनननद्वे चि । इति भरतप्रत्याङ्ः ॥

"चन्द्रे स चन्द्रनाखेड्या।"इति तहीका॥ भ्रमध्य-

"चन्द्रात् सर्वतियः सारः स स्यादमर्वारकी॥"

भागस्यसीममखलम्। यथा, तत्रेव ।३।४६।

"चन्द्रात्भुवीरन्तर्वामभागस्थात् सोमात्।"